

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΙΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 261.

ΕΝ ΣΥΡΩ, ΤΗΝ 15. ΜΑΡΤΙΟΥ 1844

ΕΤΟΣ ΣΤ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Το νέο υπουργείον.

Εμμέθια εις την παραμονήν ενός μεγάλου συμβεβηκότος. Ο Βασιλεύς μας μετ' ὀλίγον ὀρκίζεται, καὶ ἡ Ἑλλάς διοικεῖται τοῦ λοιποῦ συνταγματικῶς ὁ Βασιλεύς βασιλεύει καὶ τὸ ὑπουργεῖον κυβερνᾷ. Ἀλλὰ πόσα εἶδη δὲν ἰψύσθησαν τῶν ἐλπίδων τῶν, τὴν ὑστεραίαν ἀφ' ἧς ἐπροι κίσθησαν μετ' ὀλίγον ἡμετέρας! Ὁ χάρτης περιλαμβάνει ἀρχάς, θεωρίας, καὶ ἡ ὠφέλεια αὐτῶν περιμένεται ἐκ μόνης τῆς καλῆς τοῦ ἐφαρμογῆς ἢ ἐφαρμογῆς εἶναι ἔργον τῶν ὑπουργῶν, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῶν εἶναι ἡ πρώτη τῶν εὐχῶν καὶ τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους ἐγγύτης. Δικαίως λοιπὸν ὄλος ὁ συλλογισμὸς Ἑλληνικὸς κόσμος ἱστῆρε τὰ θέματα τοῦ εἰς τὴν καθέδραν ἢ ἀνυπομένως περιμένει τὴν εἴδησιν τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου. Ἄν ἔχομεν σκοπὸν νὰ προσδῶμεν οὕτε πρόσωπα οὕτε πράγματα παρελθόντα, ὀφείλομεν μόνον νὰ διατρανώσωμεν μίαν ἀλήθειαν, ἧτις ἔχει μαγιστήν ἐπιρροὴν εἰς τὴν παροῦσαν καὶ τὴν μέλλουσαν τύχην. Ἐνεκ τῶν τελευταίων περιπετάσεων, τὸ κράτος εὐρίσκειται εἰς παραλυτικὴν διοικητικὴν, οικονομικὴν καὶ πολιτικὴν. Ἀπαιτεῖται σθεναρὰ καὶ πλαστικὴ χεὶρ, ἀπαιτεῖται νοῦς διορατικὸς, ἀπαιτεῖται θέλησις ἀκλόνητος καὶ ἀκραιότης χαρακτῆρος, διὰ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸν τόπον ἢ τὰς τάξεις, ὅπου ἀνορθωθῇ ἡ πατρίς ἡμέραν χειροτεροῦσα οικονομικῶς καὶ πολιτικῶς, νὰ δευθῇ κανονικὴ κίνησις εἰς τὸν Διοικητικὸν κλάδον καὶ νὰ βελτιωθῶσιν αἱ ἐξωτερικαὶ σχέσεις μας καὶ μέλλεται αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἴδου αἱ ποιότητες τὰς ὁποίας πρέπει νὰ φέρῃ τὸ προσωπικὸν τοῦ νέου ὑπουργείου. Ἴδου τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ καὶ νὰ διεξαγάγῃ.

Ἄς ἐλπίζωμεν δὲ ἡ ἐγνωσμένη φρόνησις καὶ πατρικὴ πρόνοια τοῦ ἀγαπητοῦ Βασιλέως μας, θέλει ἀναλάβῃ καὶ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν καὶ καταρτίσει τῆς ἀγρυπνίας, πρὸς τὸν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν πραγμάτων ἀνδρᾶς διακρινόμενος ἐπ' ἀρετῇ καὶ συνέσει.

Ἡ πάλιν τῶν Ἀθηνῶν.

Ἀπὸ τὰ τελευταῖα εἰς Ἀθηνῶν γράμμα. α μανθάνομεν δὲ μέγας πόλεμος ἠγέρθη μετὰ τῶν θρησκοντων τὰς ὑπουργικὰς ἔδρας. Τὸ σύνταγμα θεωρήθη ὡς ἄλλο λάφυρον τοῦ πολέμου, καὶ οἱ ἀθληταὶ ζητοῦν τὴν προτίμησιν εἰς τὴν διανομήν. Παράδοξον φαινόμενον! Οἱ δημοσιογράφοι τῶν Ἀθηνῶν ἐκπρόχρησαν αὐτοχρηστον ὄντοισι κατόχοι τοῦ Λόγου, καὶ οἱ πολιτικοὶ τῆς καθέδρας ἀλλοι Περιηλεῖς, Ἀριστιδαίαι καὶ Κίμωνες. Οἱ πρῶτοι συνταρτίζονται ὁσῶς ὕψονται λογικῆ φωνῇ ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, καὶ οἱ δευτέροι διεφιλωνικοῦσιν ὡς ἴδιον κτήμα τὴν ἀνωτάτην τῶν πραγμάτων διεύθυνσιν καὶ ὅχι μόνον δὲν κατεδέχθησαν νὰ συμπαραλάβωσι ποτέ ὡ, πὰ βέρον ἀνθρώπων τῶν Ἐπαρχιῶν, ἀλλ' οὕτε τὴν γνώμην αὐτῶν ἐσεβάζθησαν.

Τὸ σύνταγμα ἐδόθη εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι κατέστη μὴ ἀπόλυτος ἀνάγκη τοῦ τόπου, διότι τὸ ἤθελον αἱ ἐπαρχίαι καὶ ὁ Βασιλεύς. Δὲν πρόκειται ἡδη οὕτε περὶ λαφύρων, οὕτε περὶ διανομῆς λαφύρων, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συντάγματος, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ θέλει εἶσθαι ἀώνως ἀναφύριτον κτήμα ὅχι μόνον τῶν εὐαρίθμων κατοίκων τῆς πρωτεύουσῃς, ἀλλ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι διασπαρμένος καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν Βασιλείαν τὴν ἐπιφανείαν. Ἐάν ἡ ψῆφος τῶν Ἐπαρχιῶν δὲν ἐξῆσκει μέχρι τοῦδε καμμίαν ἐπιρροὴν εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ Ὑπουργείου, τὸτο ἦτο μὴ ἀνωμαλία, ἧτις ἀναμφιβόλως θέλει παῦσαι ἅμα συνέλθωσιν αἱ Βουλῆ. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται νὰ

σχηματισθῇ τὸ νέον Ὑπουργεῖον καὶ πρὸ τῆς συγκαλέσεως τῶν Βουλῶν, ἐθεωρήσαμεν χρῆσις μας ὡς ἠθικοὶ ἀντιπρόσωποι μιᾶς σημαντικῆς καθ' ὅλας τὰς ὄψεις Ἐπαρχίας, νὰ ὑψώσωμεν τὴν πατριωτικὴν καὶ εἰλικρινῆ φωνὴν μας, καὶ νὰ ἐπιτακωθῶμεν ὅλην ὀλοκλήρον τὴν προσοχὴν τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ὑπουργείου.

Ὅποιοσδήποτε καὶ ἂν ἦναι ὁ συνδυασμὸς τῶν προσώπων, ἀναμφιβόλως πολλοὶ θὰ μένουσιν ἐσαφιστημένοι ἀλλὰ τ' ἀποτελέσματα τῆς δυσαρκετικῆς τῶν θέλων εἰσθα ἀνάξια προσοχῆς, ὅπταν οἱ κυβερνώντες ἔχουσι τὰς ἀπαιτούμενας ιδιότητες ἐν ὧ ὁ θίαμβος τῆς ἀγυρτικῆς καὶ τοῦ ἐργασμοῦ θέλει εἶσθαι ἀρεκτικός, ἐάν λαβῶμεν τὴν δυστυχίαν νὰ καθέξωσι τὰς ὑπουργικὰς ἔδρας ἀθροῦσιν ἰδιωτεῖς, ἀμαθείς καὶ χωρὶς ἐντιμῶν προηγούμενων.

Ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν.

Ἄλλο σοφὸν ἀντικείμενον κατέστη ἡ πρὸς τὴν Κωνσταντινουπόλιν. Εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν, ἔχει ἡ Ἑλλάς μεγάλα ἐμπορικὰ καὶ βιομηχανικὰ συμφέροντα. Καὶ ἡ ναυτιλία μας, καὶ ἡ βιομηχανία μας ἐκεῖ εὐρίσκουσι τὰς κυρίους διεξόδους τῶν καὶ μόνον τοῦτο ἐάν μέχρι πρὸ ὀλίγου, ὡς ἐκ τῆς κακῆς ἐκλογῆς τινῶν Προξένων, ἀπαντοῦσαν αἱ μετὰ τῆς Τουρκίας σχέσεις μας οὐσιώδη προσκόμματα, τὸ κακὸν πρὸς τὴν ἡμετέραν εἰς τὸν ὑπερτάτον βαθμὸν, ὡς ἐκ τῆς λυπηρᾶς ἠθικῆς καταστάσεως εἰς ἣν κατήντησε καὶ αὐτὴ ἡ διεύθυνσις τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας. Ἐάν δόσωμεν καὶ κατὰ μέρος μόνον πίστιν εἰς ὅσα περιέχει τὸ παρακατῶντος δημοσιεύμενον ἔγγραφο, τὸ ὁποῖον ἐσχίτως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλάδομεν, δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλωμεν οἱ δὲν θὰ ὀρθῶνται νὰ ἔχωμεν εἰς τὴν Τουρκίαν χειροτέραν ἢ αὐτῶν τῶν Ἑβραίων κατὰ καιρὸν, ἐάν δὲν σπέυθῃ ἡ Κυβέρνησις ν' ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὅλα τὰ πρόσωπα, ὅσα ἐγέννησαν ἐκ τῆς ἀκαταλλήλου διαγωγῆς τῶν τὸ σκάνδαλον, καὶ νὰ πέμψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πρεσβείας τὸν κύριον Μαυροκορδάτον, εἴτε ἄλλον ἀνδρᾶ ἔχοντα σιμὰ εἰς τὰς ἄλλας ιδιότητας φρονήματα καὶ ἦναι ἑλοσχερῶς Ἑλληνικὰ.

Κύρια Σύντακτα τοῦ Ἑρμού τῆς Νησου Σύρου.

Συσταίνομεν εἰς τὸν πατριωτικόν σας τὴν ἐγκλειστον διατριβὴν τῶν ἐνταῦθα παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, καὶ ὡς παρακαλοῦμεν νὰ καταχωρήσητε αὐτὴν εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 5, Μαρτίου 1844.

Τινὲς ἐκ τῶν Συνοδωμένων σας.

Ἡ ἐπιμύθια τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ κίνδυνος ἵσταται πρὸ τῶν πυλῶν ἢ ὑπαρξίς τῆς Ἑλλάδος φοδερίζεται, ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους προδίδεται. Ὁ Ἑλλήν ἐξωτερικῶς οὐκ ἀμαρτίζεται καὶ καταπαύεται, καὶ ἡ Πατρίς ἐσωτερικῶς ἀπαρατηρήθη, διὰ τὰ ἐξω κερμινεῖ, ἡ δὲ Κυβέρνησις, ἐπροσηλώθη ἐξολοκλήρου εἰς τοὺς ἐσωτερικοὺς αὐτῆς περισπασμοὺς ἐξῆλθεν ὀλοκλήρως ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἐκτὸς τοῦ κράτους Ἑλληνικοὶ λαοί, οἵτινες χρίζουσι σήμερον πρὸς ποιε τῆς σοβαρῶς τέρως μερμηνης τῆς καὶ προσοχῆς τῆς. Στρέψατε τὰ βλέμματάς σας εἰς Κωνσταντινουπόλιν, καὶ θέλετε ἰδῆ εἶδον τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν λαὸν ὠχρὸν, ἐντρομον καὶ ἐκπεπλημένον, θέλετε τὸν εὐρεῖ ἐκτεθειμένον εἰς τὴν δικαιοτέραν περιφρόνησιν καὶ καταφωρᾶν, ὡς ἐξουθένημα ὄλων τῶν λαῶν καὶ ἐπὶ τίλους σπάρταγμα ἐλευθέρων τῆς αἰσχροτέρας βραδουργίας. Ἐξ εἰσέων τὰ βέλη. Οἱ Ἑλληνικοὶ οὗτοι λαοί, ἀφ' οὗ ὑπῆρξαν ἐν διαστήματι τοσούτων ἐτῶν λυπηρὸν ἔργον τῆς ἰδιοτελείας καὶ τῆς ἀντεθνικῆς κκοπηθείας, γίνονται ὅμα ἰδίως σήμερον τῆς μνηστικῆς συγκρούσεως τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆν Ἑλλ. Πρεσβείαν, καὶ τοῦ Προξένου καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ γραφείου.

Ὁ Προξένος Γ. Μαντζουράνης ἐκατηγορήθη προλαβόν

τῶς ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν εἰς τὴν Κε βέρνησιν ὡς κλεπταποδόχος, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπαύθη τῆς ὑπηρεσίας, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις ὀπισθόποτε θεωρήσασα αὐτὸν ἀθῶον, τὸν διώρισεν ἐκ νέου Πρόξενον καὶ τὸν ἀπέστειλε τάχα πρὸς ἐκνοποιῆσιν εἰς τὴν προτέρα του θέσιν ἦτον ἀρα φάσει δυνατὸν νὰ συμβεβῶσι ποτέ ὁ μυθολογούμενος γεωργὸς μετὸν ὄρν τὸν φρονεῖ τοῦ παιδὸς του; τὸ δὲ μ.ι. τουτο τῆς Κυβερνήσεως διηγήθητε μέχρι μανίας τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπιτετραμμένου τῆν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν, καὶ μολὶς ἤκουσθη ὁ ἐκ νέου διορισμὸς αὐτοῦ, ἐγένοντο αἱ πλέν ἀπαρκαλύπται καὶ ἀντεθνικαὶ τῶ ὄντι κατ' αὐτοῦ βράδιουργαί, ὡστε καὶ δικαιοῦσις τῆς ὑψηλῆς Πύργας ἐπροκαλέσθη ἐπὶ τοῦ ἀνικειμένου τουτοῦ, δικαιοῦσις ἡ τις ἐξερκλίσειν ἀρκετὰ τὸν χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπ' ἀκλόουσα περιφραστικῶς αὐτὴν προσατρικῶν τῶν κλεπῶν, τῶν κακῶν καὶ τῶν κιαχρότων. Το αὐτῆ ἐμῆλλε νὰ ἦναι ἡ τιμὴ τῆν ὀποιαν ἐπρεπε νὰ περιμείνῃ ἡ Κυβέρνησις ἀπο τὸν ἐξω κόσμον, ὅταν ἤξευρε κλωσ, ὅτι ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τοιούτους ὑπαλλήλους. Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις εἰδεχθῆ τὸ βέλος τουτο μετ' ἀπαθείαν, τὰ στρατηγήματα τοῦ ἐπιτετραμμένου δὲν ἔφερον τὴν ἐλπίδα μὴ νικῆν, ὁ Μαντζουράνης ἐσοτρωθῆ εἰς τὴν θέσιν του, καὶ αἱ ἀμοιβαὶ μνηστικαὶ ἐνεμείναν ὡς δύο διηρησόμενοι ὅρας ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἐκατέρων τῶν ἀνταγωνισμένων ἐχθρῶν τουτων. Ἐπόμενον ἦτον νὰ δοθῇ νία μάχη, καὶ ἡ ἀτυχία τῶν Ἑλλήνων δὲν ἐδράδυνε νὰ παρουσιάσῃ τὴν λυπηρτέραν εὐκαιρίαν.

Ἡ ὀθωμανικὴ κυβερνήσις ἠθέλησε νὰ τακτοποιήσῃ ἀστυνομικῶς τοὺς κατοίκους τῆς Μητροπόλεως τῆς, διαστέλλουσα διὰ γενικῆς καταγραφῆς τοὺς ὑπηκόους τῆς, καὶ ἐκείνους τῶν ξένων Δυνάμεων. Ὅλαι αἱ εἰς Κωνσταντινουπόλιν Πρεσβείαι, καὶ ἐκεῖναι ἀκόμη τῶν ὑποτέλων ἡγεμονειῶν, ἐξεπεραίωσαν ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ μετὰ τὴν ἐπιτόπιον ἀρχὴν το ἀστυνομικὸν ἔργον τουτο ἀλλ' ἡ Ἑλλ. Πρεσβεία αὐτῆ μόνη κατέστη αὐτῆ ἀφ' ἐκευτῆς ὁ κοινὸς ἐμπειγμὸς ὄλου τοῦ κόσμου. Παρεπιδημοῦσιν εἰς Κωνσταντινουπόλιν περὶ τὰς δέκα χιλιάδας Ἑλλήνων. ἀλλ' οἱ πλείστοι ἀνευ τακτικῶν ἐξωτερικῶν διασχετρίων. Εἰς τοιαύτην ἐκτακτον καὶ κρίσιμον περίστασιν ἐχρῆζετο μέτρον τι ἐπιεικὲς διὰ τὴν ἀσφαλίτη τὴν ἐθνικοτητα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τουτου. παρεδίδθη λοιπὸν ὁ τρόπος τοῦ νὰ συνιστᾶται ἐκαστος τῶν Ἑλλήνων δι' ἐνὸς πεσοποιητικοῦ περὶ τῆς ἰθνηκότητος του, καὶ διὰ μιᾶς ἐγυθσεως, ὅτι θέλει παρουσιάσῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν τὰ τακτικὰ πιστοποιητικὰ τῶν Δημοτικῶν ἀρχῶν του. διὰ τοῦ μίσου τουτου ἠδύνετο νὰ λαμβάνη ἐκαστος τὸ διαμονητήριον ἐνταῦθα ἔγγραφο του ἀλλὰ τὰ διαμονητήρια ταῦτα ὅλα εἶπὶ τίλους διὰ νὰ ἔχωσιν ἰσχὴν κατὰ τοπικὰ ἐκτὸς ἀστυνομικὸν σύστημα, ἐπρεπε νὰ θεωρηθῶσιν καὶ ἐπικυρωθῶσιν ἀπὸ τὴν ἐπιτόπιον ἐξουσίαν ἡρχησιν οὕτω οἱ πολυπαθεῖς Ἑλλῆνες ἀναφερόμενοι πρὸς τὴν Πρεσβείαν νὰ διευθύνωνται πρὸς τὸν κύριον Μαντζουράνην ὡς Πρόξενον καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ διαμονητήρια των. Εἶχον ἐκδοθῆ μολὶς τρεῖς χιλιάδες διαμονητήρια, ὅπταν οἱ λαβόντες αὐτὰ Ἑλλῆνες διετάχθησαν νὰ ἐμνησθῶσιν εἰς τὴν ὀθωμανικὴν Διοίκησιν εἰς τὸν Τοπ—χανᾶ διὰ νὰ λαβῶσι τὴν ἐπικύρωσιν ἐν ὧ εἰς μὲν τὰς ἄλλας Πρεσβείας ἡ ὀθωμανικὴ Διοίκησις ἐστέλλεν ἀνά ἕνα ὑπάλληλόν τῆς διὰ νὰ παρευρίσκειται εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ νὰ κάμνη τὰς ἐπικυρώσεις, οἱ δὲ Ἑλλῆνες ἐξωτερικῶς ἐπεσύρθησαν κατ' ἐθέσειν εἰς τὸν ληνες ἐξωτερικῶς ἐπεσύρθησαν κατ' ἐθέσειν εἰς τὸν τοπ—χανᾶ ὅπου συνήθως σῦρουσι καὶ καταγράφουσι τοὺς κατοικήτας καὶ τοὺς ἐνόχους. Ἐδῶ ἦτον ἡ κατὰ τοὺς κατοικήτας καὶ τοὺς ἐνόχους τῆς ἐπιτετραμμένου τῆν Πρεσβείαν σημερινῆς. Μεταξὺ δὲ τῶν ἀντεθνικῶν ὑπαλλήλων οἱ σῆτες ἀπὸ ἀνεξίλιτων κατὰ τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων δυο μείναν τοῦ οὐρανοῦ προσεκολληθήσαν ὡς χκαπὰ νοσήματα εἰς τὴν Πρεσβείαν ἐαυτῆς, διὰ νὰ προδίδωσι τὴν Πατρίδα, τὴν ἱερὰν γῆν ἐκεῖνη, τῆς ὁποίας τὸν ἰδῶτα καὶ τὸ αἶμα θυσιάζουσι καθεκάστην, ὅπως καὶ τῶν Γεωργίου Βαρθολαίτη, Συρικῶν τὴν πατρίδα

ἐκ προγόνων ὡς λέγει, καὶ καθολικῶς τὴν θρησκείαν
 αὐτοῦ ἐπὶ βασιλευσάντων ἐκείνων ἐπιμελήθη τῶν
 Ἑλλήνων παρὰ τῆ Ἑλληνικῆ Πρεσβείᾳ· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ
 ἐθνικοῦ ὑπουργείου τῆς Γ'. Σηπτεμβρίου, ἐπέδιν ὁ Ἰ-
 φιστος ἐπὶ τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ καὶ ἐπαύθη ἀπὸ τὴν
 ἐθνικῆν αὐτὴν ὑπηρεσίαν. Ἰπῆρξαν λοιπὸν εἰς τὴν περί-
 τασιν ταύτην δύο ἀσπονδοὶ πολέμιοι τοῦ Μαντζουράνη, ὁ
 βῆθις ἐπιτετακέντος καὶ ὁ παυθεὶς Βαρθολαίτης· ὅθεν
 καὶ συνεδίθη μεταξὺ ἀμφοτέρων συμμαχία ἱερά, καὶ ὁ
 πόλεμος ἐμέλλε νὰ γένη περὶ τῶν ὄλων, καθὼς ἀπεφά-
 σισαν, φέινεται, νὰ θάψωσιν ἀμφοτέρωθεν τὸν ὄλον
 τυχεῖς Ἑλλήνας, ἀντὶ νὰ περιμένωσι νὰ τοῦς θάψωσι
 νεκροὺς εἰς τὸ πείσμα τῆς πατρίδος, εἰς τὸ πείσμα τῆς
 Κυβερνήσεως καὶ εἰς τὸ πείσμα τοῦ Μαντζουράνη.

Τις ἠδύνατο ποτὲ νὰ φαντασθῆ, ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Δ.
 οἰκίαις τοῦ Τοπ—χανᾶ ἐμέλλε νὰ ἔχη ὑπ' ὄψιν τὴν
 μεταφρασμένον εἰς τὸ Τουρκικὸν τὸν περὶ ἰθαγενείας νό-
 μον τῆς Ἑλλάδος, καὶ ν' ἀπαιτῆ αἰφνίς, ὅτι οἱ οἱ πα-
 ρουσιζόντες πρὸς ἐπικύρωσιν τὰς διαμονὰς τῶν Ἑλλη-
 νες νὰ φέρωσι τὰ προσόντα τοῦ νόμου τούτου, ἄλλως δὲ
 νὰ τοῦς ἀποβάλῃ ἢ νὰ τοῦς φυλακίσῃ; τὸν νόμον τούτον
 ἐντοσούτω μεταφράσεν ὁ Βαρθολαίτης μετὰ τινος προσφιλοῦς
 δικηγόρου τῆς Πρεσβείας Κκινάκη, καὶ τὸν εἰσεῖεν ὑπ'
 ὄψιν τῆς ἀθῶας Ὀθωμανικῆς ἀρχῆς! Ὁ Βαρθολαίτης,
 οὗτος ἂν καὶ πεπαισμένος τῆς ὑπηρεσίας, ἐξῆκολουεῖ ἐν το-
 σούτῳ ἀνευ διακοπῆς τὴν πρώτην δημόσιον ὑπηρεσίαν
 του, καὶ τὸν μισθὸν του λαμβάνει καὶ αὐθαίρετον δια-
 ταγὴν καὶ θέλησιν τοῦ ἐπιτετραχημένου Βαρθολαί-
 τῆς ἀντιπροσωπεύων ἐπαξίως τὴν Πρεσβείαν παρὰ τῆ Ὀθω-
 μανικῆ ἀρχῆς, ἐπρόδοσεν ὅτι ὁ Μαντζουράνης πολλοὺς βραγι-
 ἀδες τῆς Ἰψ. Πόρτας τοῦς ἔκαμει Ἑλλήνας, κ' ἔδωκεν εἰς
 αὐτοὺς διαμονὰς ἐπὶ καταχρήσει, ὅτι ὁ ἐνάρετος ἐπιτε-
 τραχημένος Ντοατζῆς τοῦ ὑψηλοῦ Δοδλετίου, οὐδέλωσ συμ-
 μερίζομενος τὰς πράξεις ταύτας τοῦ Μαντζουράνη, μὴ
 θεωρῶν δὲ σύμφωνον εἰς τὴν πολιτικὴν του νὰ τὰς ἀποδο-
 κίμῃ κατ' εὐθείαν, προσφέρει νέον δέμα τῆς ἀρσιώσε-
 ὡς του εἰς τὴν ὑψηλὴν Πόρταν, καὶ ἀπῆλθε τὴν Ὀθωμα-
 νικὴν ἐξουσίαν ὅτι νὰ μὴ παραδεχθῆ ὡς Ἑλλήνας, εἰμὴ
 τοῦς φέροντας τὰ προσόντα τοῦ περὶ ἰθαγενείας τῆς Ἑλλά-
 δος νόμου ἐπὶ τούτου μεταφρασθέντος, καὶ ῥητῶς τοῦς ἔ-
 χοντας ἐξωτερικὰ ἐξ Ἑλλάδος διαβατήρια, καθὼς καὶ ὁ
 σους ἰδίως συνιστᾷ ὁ ἐπιτετραχημένος Βαρθολαίτης. Βεβαί-
 ὡς δὲ νὰ χρησιμεύσῃ τούτο τὸ τελευταῖον καὶ ὡς μέσον αἰ-
 σχροκερδείας διὰ τοῦς παιζόντας τὸ πρόσωπον τῆς ἐθελυ-
 ρᾶς ταύτης βιαιοπραγίας.

Ἡ Ὀθωμανικὴ ἀρχὴ παρεδέχθη εὐνοϊκῶς τὰς βάσεις
 ταύτας, καὶ ὁ πεπαυμένος τῆς ὑπηρεσίας Βαρθολαίτης δια-
 τελεῖ ὡς ἐκ προσώπου τῆς Ἑλλ. Πρεσβείας, συνεδριάζων
 μετὰ τὴν Ὀθωμανικὴν ἀρχὴν πρὸς διάκρισιν τῶν ἐχόντων
 τὰ προσόντα τοῦ περὶ ἰθαγενείας τῆς Ἑλλάδος νόμου!
 Κοιμᾶσθε εἰς τὴν Ἑλλάδα κοιμᾶσθε! Σεις οἱ εἰσὶν ἄλλο-
 λοτε παρεδίθετε εἰς τὴν ἀγχόνην καὶ εἰς τὸ πῦρ ἀνὰ
 ἀνεφαίνετο κἀνὲν ἔκτρομα, κἀνὲν πρόδοσις, μολοῦντε ὁ-
 δὴ μαζὴ ἢ ἐπανάστασις μόλις ἐν ἡ δὴν τοιαῦτα οἰκτρά
 παραδείγματα μὰς παραδίδει. Κοιμᾶσθε σήμερον κοιμᾶ-
 σθε! καὶ ἡ πρόδοσις μὲ σημαίαν ἀναίσχυντῶς ἀναπεπτα-
 μένην πανταχόθεν πλημμυρᾷ τὰ ἱερά ἔδαφ' τῆς Ἑλλά-
 δος! ἐβδόμη λοιπὸν εἰς τὴν καρδίαν σας τὸ θεῖον ἐκεῖνο
 αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ! ἐτάφη
 τοσοῦτον πρόωρα ὁ ἔρωσ τῆς πατρίδος εἰς τὰς διχνομαί-
 ας καὶ τὴν ἐσωτερικὴν διατρυβίαν! Οἰκτρά πάθη τὰ ὅποια
 ἀπώλεσαν πάντοτε τοιαῦτα ἔθνη, τοσοῦτους λαοὺς, τοσαύ-
 τας κοινωνίας, καὶ ἄλλοτε ἄρῃ τὴν πολυπληθὴ καὶ τα-
 λαίπωρον Ἑλλάδα! . . . Δύο περίποι χιλιετίες Ἑλλη-
 νες ἐγένοντο Λατῶν, ἄλλοι ἐγένοντο βραγιᾶδες κατ' εὐθεί-
 αν, πολλοὶ ἀπῆλθον τὸ ἐμπόριον, τοὺς ἐντρομοὶ καὶ ἔφυγον,
 μόλις διακρίσιν ἐκ τῶν παρεπηθιμύτων ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει Ἑλλήνες διακρίνονται παρὰ τοῦ Βαρθολαίτου ὡς
 φέροντες τὰ προσόντα τοῦ μεταφρασθέντος περὶ ἰθαγενεί-
 ας νόμου, καὶ πλήθεις Ἑλλήνων ἄλλων, ἐκτεθειμένων εἰς
 τὰς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις τῶν μένει ἐκπεπληγμένων.
 ἀνυπεράσπιστον καὶ εἰς ἀμηχανίαν ἐσχάτην διὰ τὴν ἐπι-
 κειμένην καταστροφὴν του. Ἐμέλλε λοιπὸν ὁ εὐτυχὴς Ἑλ-
 λατὴν νὰ χάσῃ τὴν ἐθνικὴν ἡγίαν, νὰ χάσῃ τὴν πατρίδα
 του, καὶ νὰ αἰχμαλωτισθῆ καὶ νὰ καταπατήσῃ ἐν πλή-
 ρῃ εἰρήνῃ καὶ ὑπερῶν ἀπὸ αὐτὴν τὴν Γ. Σεπτεμβρίου!
 Ἐπὶ τὴν ἡμέραν ταύτην τῶν ἱερῶν αἰμάτων του, ὅτι τὰ ἐκοκκί-
 ασαν τὰν πολυδάκρυτον τῆς γεννησῶς του γῆν; πρὸς τὴν
 Βασιλέως του; πρὸς τὴν αὐτὴν ἢ δέχρονς σημαίαν του, ἢ

χύνουσα κατήφειαν καὶ πένθος, καὶ καλυπτομένη σῆ-
 μερον ἀπὸ τοιοῦτον αἷσος; καὶ ταῦτα πάντα διατι-
 διχ τὴν φυλοτάτην μηχανορραφίαν δύο προσώπων θε-
 λόντων ν' ἀποδείξωσι δῆλον τὴν Ὀθωμανικὴν δυσμένειαν
 κατὰ τοῦ Μαντζουράνη, καὶ τὴν ἀνεκάνθησιν τούτου
 πρὸς διεξέγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὑποθέσεων, καὶ οὕτω
 νὰ ὑποσκελίσωσιν αὐτὸν διὰ τῆς προλαβούσης, ὡτάν νὰ
 ἐπραξεν οὗτος ὀλιγώτερον τι παρ' ὅτι ὤρσειεν ὡς ἐκ τῆς θε-
 σωῆς του νὰ πράξῃ.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπρεπε νὰ διορίσῃ τὸν Μαντζουρά-
 νην ἐκ νέου εἰς τὴν θέσιν ταύτην, ἢ ἀφοῦ τὸν διώρισεν ἐπρε-
 πε συγχρόνως νὰ ἐγκώσῃ τοῦς ἀντιπάλους του, ἢ ὅλων δι-
 ὄλων ἐπρεπε νὰ καθάρσῃ ἐξ ὀλοκληροῦ τὴν Πρεσβείαν
 ἀπὸ ὅλα τὰ διεφθαρμένα ὄντα, ἢ ὅπως ἐπέπερον τὴν σῆ-
 ψιν καὶ τῶν Ἑλλήνων τὴν καταστροφὴν ἐν δικαιοσύμῃ το-
 σοῦτων χρόνων, καὶ νὰ διορίσῃ προσωπικὸν νέον καὶ προσω-
 πικὸν φέρον τὰ ἐχέγγυα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς ἐθνι-
 κῆς φιλοτιμίας. Ἄλλ' ἂν ἀπὸ ἐπιμελήσαν ἢ ἐπιτετακέντος ἢ
 Ἑλληνικῆ Κυβερνήσεως δὲν ἐπραξεν ἐγκαιρῶς τούτου, ἐπρεπε
 νὰ παραδίδοι καὶ καταστρεφίτο ταχὰ ἢ ἐμπορικῶς ἢ ἄλλως
 μερὶς τοῦ ἔθνους διὰ τὰ μυραρὰ πείσματα τῶν ὑπαλλή-
 λων;

Τὶ ἐπτάσιν οἱ ἀθάτοι Ἕλληες διὰ νὰ γίνωνται σκπ-
 ράγματα τοιοῦτων χαμερπῶν καὶ ἀτίμων διαπληκτι-
 σμῶν; Ἄς κλαίωσιν οἱ δυστυχεῖς Ἑλληνικοὶ λαοὶ ἀ-
 φοῦ κατεδικάσθησαν νὰ διωθύνωνται ἀπὸ τοιαύτας βιαιο-
 λους χεῖρας! ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἰδέα ἀνυπόστατος ἐπὶ
 τῆς γῆς εἶναι φέρον καὶ ὁ Θεὸς ποιεῖ φέινεται δὲν ἐβρί-
 ψεν ὄμμα εὐμένες ἐπὶ τῆς πολυστενάκτου γῆς τῆς Ἑλλά-
 δος!

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν 5 Μαρτίου 1814
 Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει παρεπιδημούντες Ἕλληες

Κωνσταντινουπόλις
 Ἐξ ἰδιαιτέρας ἀλληλογραφίας τὴν 5 Μαρτίου.

Τὰ οὐσιωδέστερα τῆς πόλεως μὰς νὰ εἶναι ἢ εἰς τὴν
 διακοίνωσιν τῶν δυνάμεων προσδοκωμένη ἀπάντησις τῆς
 Ὀθωμανικῆς αὐλῆς. Ἐσχάτως ἔδωκε καὶ ἡ Ῥωσικὴ
 πρεσβεία διακοίνωσιν περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου καὶ τῆς
 αὐτῆς φύσεως, κατὰ τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἐκ Πετροπόλεως
 τελευταίως ὁδηγίας. Βεβαιούται δὲ μετ' ἰκανῆς πιθανό-
 τητος ὅτι ἡ χθὲς δοθεῖσα ἀπάντησις ἢ ὁ καταφατικὴ
 ἀλλ' ἢ μετὰ τῆς ὥρας διατηρηθεῖσα αὐτῆρὰ ἐχεμύθει-
 ἄ ἐκ μέρους τῶν Αὐλῶν καὶ τῆς Τουρκίας περὶ τοῦ περιεχο-
 μένου τῆς, ῥίπτει τοῦς πολλοὺς εἰς ἀμφιβολίας καὶ εἰς
 διαφόρους συμπερασματικὰς τροπολογίας.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἑλλάδος
 δὲν ἀνέφεραν μὴδὲν περὶ τῆς ἐσχάτως ἐνταῦθα ἀνακαλυ-
 φθείτης συνομιλίας μεταξὺ τῶν Τουρκικῶν στρατευμά-
 των. Χίλιοι ἐξακόσιοι συνομιλῶται μετεκομίσθησαν εἰς
 τὸν κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην στρατῶνα ἐπὶ λόφῳ φυλα-
 κῆς, ὅθεν ἐξῆγον πολλὰ ὀλίγους καὶ ἐκάστην νύκτα καὶ
 πνίγοντες τοὺς τοὺς ἐβρίσκον εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐν ὀλοκληρῶν χωρίων τῆς Ῥωμῆας εἰς τὴν Ἐκπρ-
 χίαν Σκορπίων ἐδὲχθη τὸν Ἰσλαμισμόν, μὴν ὑπερέρον
 τὰς τυραννικὰς καταπιέσεις τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν. Τοῦ
 το εἶναι εἰρηθῆς ἐπιστήμα; βεβαίως, καίτοι κρυπτομένη διὰ
 τὰς τρεχούσας περιεστάσεις.

Ἡ ἀθλίη κατάστασις τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων ἐκορυφώθη.
 Τὴν δευτέραν τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς Ἑλλὴν ἐμπορὸς Γε-
 ὄργιος Παπαδόπουλος ὀνομαζόμενος δημότης Ὀλυμπιά-
 δος, γεννηθεὶς εἰς Βοστίτζαν ἢ ἐπιπέρων πιστοποιητικὸν
 τοῦ δήμου τοῦ ὑπ' ἀρίθ. 56. παρουσιασθεὶς κατὰ τὴν
 γενικὴν διαταγὴν τῆς Πρεσβείας εἰς τὸν Τοπ—χανᾶ δὲν
 ἐνεκρίθη κατὰ βραδυνουσίαν τοῦ Βαρθολαίτου ὡς ἔχων
 τὸ δικαίωμα τῆς προστασίας τῆς Πρεσβείας. Οὗτος
 ἀφοῦ ἐτανηλεμισμένως ἐζητήσῃ τὴν προστασίαν καὶ ὑπε-
 ράσπισιν τῶν εἰς Τοπ—χανᾶ συνεδριάζοντων ὑπαλλήλων
 τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ἐνώ-
 πίων τῶν ὅτι δέχεται τὸ χαρτεροχάρτιον, καὶ ὁ Πασᾶς
 ἐσχίσειν ἀμέσως τὰ ἐθνικὰ ἐγγράφῃ του. Ἄλλως τις
 Πρόδρομος Κωνσταντινίδης λεγόμενος καίτοι ἔχων τακτι-
 κὸν διαβατήριον ἐκ Σύρου ἐπέμφθη εἰς τὴν φυλακὴν, δίδει
 εἶναι ἀδελφὸν βραγιάν, ἀφοῦ ὁ Πασᾶς ἐσχίσειν ἐνώπιον τῶν
 Ἑλληνικῶν ὑπαλλήλων τὸ διαβατήριον του ἀφοῦ διεμεινε
 τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν φυλακὴν ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ χα-
 ρτεροχάρτιον, καὶ ἐξελθὼν ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν κύριον
 ἐπιτετραχημένον ἐπικυλούμενος τὴν ὑπεράσπισιν του, ἀλλ'
 οὐδὲς τὸν εἶπεν, ὅτι δὲν δύναται νὰ τὸν δώσῃ κάμειν

προστασίαν, μὴ ὑπαρχούσης συνθήκης μεταξὺ τῆς Ἑλλά-
 δος καὶ τῆς Τουρκίας. Χθὲς ἐπρουσιάζθη ὁ Φίλιππος
 Ἀποστολίδης Σίρμιος διδάσκαλος τὸ ἐπάγγελμα, καὶ γαμ-
 βρὸς τοῦ Ἰποδριμηνῶος τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας Σά-
 βκ Φωτοπούλου, οἱ Τῦρκοι ὄχι μόνον δὲν ἀνεγνώρισαν αὐ-
 τὸν ὡς Ἑλληνα, καίτοι ἐφωδισμένον μετὰ τὰ τακτικά ἐγγρά-
 φᾶ του, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐξέβρισαν ἀποκαλοῦντες αὐτὸν οὕτω
 θανόν καὶ μιᾶρον, καὶ τοῦτο διὰ τὸ πρὸς τὸν Σάββαν Φω-
 τοπούλου πενθερὸν του πατρός τοῦ Βαρθολαίτου καὶ τοῦ αὐ-
 θεγγοῦ του.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλίη κατάστα-
 σις τῶν ἀδελφῶν σας, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κοιμᾶ-
 σθε τοῦ Βαρούχ τὸν ὕπνον, ἔχοντες γοητευτικὸν προσκέρ-
 λον τὸ συναγματᾶς, καὶ ἐκμυστήριον τὴν 3. 76ρίου.
 Ἄλλα τὰ συμφέροντα τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων εἶναι κοινὰ συμ-
 φέροντα ἡμῶν τε καὶ ὑμῶν, καὶ ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης τῆς
 Κωνσταντινουπόλεως μετασάλλει καθ' ἡμέραν τ' ἄτομα ἄ-
 τῆς καὶ αἱ ἡμεῖς ἡμεῖς κατὰ δυστυχίαν οἱ σχηματι-
 ζοῦντες σήμερον τὸ προσωπικὸν τῆς, αὐτὸν ὄλον τῆς
 ἄλλοι, ὑμεῖς, οἱ ἐν Ἀθῆναις καὶ ἢ μὴπως ἐξεσώκατε καὶ
 ἄλλο περὶ ἀποκλεισμοῦ ψηφισμα, τοῦ ὁποῦ ἀντικαίμε-
 νον εἶμεθα οἱ ἐξω τῆς Ἑλλάδος, παρεπιδημούντες Ἕλλη-
 νες;

Ταύτην τὴν στιγμὴν ἐβόλεσε τὸ ἐκ Σμύρνης ἀντιπροσω-
 πον τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν εἰδήσιν ὅτι τινὲς ἐκ τῶν ἐνταῦθα
 . . . δυσχερῶς ἐπιμένοντες εἰς τὴν στήληταισιν ἀξιοποῦ-
 ῶν πράξεων τῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Σμύρνης ἢ Ἀ-
 μάλεια, ἐπρόδοσαν εἰς τοὺς Τῦρκους τὸν συντάκτην
 τῆς ὡς φιλελληνα, καὶ λαθόντες ἀφορμὴν, ὅτι εἰς τὰ πρα-
 κτικὰ τῆς Συνελεύσεως ἀντιπρὸς τὴν ῥημείαν ἐφημερίαν
 περὶ Τουρκίας λόγους τῶν κυρίων ἐκείνη καὶ ἔδωκεν,
 ἐπροκαλεσαν τὴν παῦσιν τῆς.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ.
 Τὴν 2/14 Μαρτίου.

Σᾶς ἐγγράφῃ προλαβόντως περὶ τῆς ἐκστρατείας τῶν ὑ-
 πὸ τῆς Κυβερνήσεως σταλάντων στρατευμάτων εἰς διάφο-
 ρα τῆς Ἀλβανίας μέρη, διὰ νὰ εἰσαχθῆ τὴν ἡσυχίαν τὴν
 ἀκαταπαύστως παραττομένην ἀπὸ τινος συμμορίας ἀνυπε-
 τάντων, ἡδὴ δὲ προσθεῖτω δει συμπλοκή τις ἐλαθε χωρὶν
 εἰς χωρίον τῆς ἐπαρχίας Φιλιππουπόλεως μεταξὺ ὀδοποι-
 ῶν τῶν Ἀλβανῶν ἢ ἀπὸ τῶν τινῶν τοῦ ὑπὸ τοῦ Βασιλῆ
 Πασᾶ διευθυνομένου στρατοπέδου. Οἱ Ἀλβανοὶ τοποθετημέ-
 νοι καλῶς εἰς ἔν χωρίον ἀνεταθῆσαν ζωηρῶς, ἀλλὰ τοῦς
 διεσκόρπισαν διὰ τοῦ πυροβολικοῦ. Ἡ συμπλοκή ὑπῆρξεν
 τοσοῦτον ζωηρὰ, ὥττι ἐκ τῶν Ἀλβανῶν 16 ἐφονεύθησαν
 καὶ 28 ἐπληγώθησαν· ὁ δὲ τῶν αἰχμαλώτων ἀριθμὸς
 συμποσοῦται εἰς 20 περίπου. Τριάκοντα ἔπποι καὶ ἡ-
 μίονες ἐαυλήθησαν ἀπὸ τὰ στρατευμάτα τοῦ Σουλτα-
 νου, ἐξ ὧν ὀλίγοι τινὲς ἐπληγώθησαν.

Οἱ ἐπαναστάται σύγκεινται ἐκ 2000 περίπου ἀθη-
 μένοι εἰς ἀποσπίσματα ἐξ 75. μέχρι τῶν 80 περίφερόμα-
 νοι ἐνθεν κακίτα εἰς κύκλον 20. μέχρι τῶν 25 λευ-
 γῶν περίπου.

Τὴν παρελθούσαν Ἰουλιανὴν ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀνα-
 τολικῆς Ἐκκλησίας τῆς βουλῆς μὰς ἔλαβεν ἀπὸ τὰς
 40 Ἑκκλησίας τὴν λυπηρὰν εἰδήσιν, ὅτι ὁ ἐρχομὸς του
 μετ' ὄλο ἱερῆς καὶ εἰς ἐμπορὸς μετ' ἐνὸς ὑπηρετοῦ ἐγυμνώ-
 ῆσαν καὶ ἐσφάγησαν. Ἀναχωρήσαντες οὗτοι τὸ πρῶτον
 ἀπὸ τοῦ χωρίου Κορᾶ—λαρὲ διευθύνοντο πρὸς τὸ Τουρ-
 νοδοῦν ἀπέχον τριῶν ὡρῶν ὁδόν, ἐκεῖ δὲ πλησίον ἐσπλή-
 φησαν ἀπὸ μίαν συμμορίαν Ἀλβανῶν, οἱ τινὲς τοῦ μὲν
 ὑπῆρξεν ἐστῆσαν, τοὺς δὲ λοιποὺς διεμέλισαν διὰ
 τῆς σπάθης. Τὴν ἐσπέραν τοῦ ἀξιοδριμηνῶου τούτου συμ-
 βάντος μετέδωκαν οἱ λητταὶ οὗτοι εἰς χωρίον ἀπέρον 4 ὡ-
 ρῶν ἀπὸ τοῦ θέτρον τοῦ ἐγκλήματος τῶν, καὶ εὐρέθησαν
 κατέχοντες τὰ φράγματα τῶν θυμάτων τῶν.

Σ. Σ. Τὰ ἐκνικίζομεθα μὲν ἐκ τῆς Ἡχοῦς τῆς
 Ἀνατολῆς, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλης πηγᾶς πληροφοροῦμεθα, ὅτι ἡ
 Ἀλβανία καὶ ἡ Μακεδονία ἐν μέρει εὐρίσκονται εἰς μεγάλ-
 λας ἀνησυχίας καὶ ταραχάς, καὶ ὅτι τὰ μέρη ταῦτα τῆς
 Τουρκίας εὐρίσκονται εἰς τὴν παραμονὴν σχεδὸν μεγάλων
 συμβεθηκότων. Πληροφοροῦμεθα προτί, ὅχι ὁμοῦ με-
 τὰ βεβαιότητος, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἐπισκόπου τῆς Ἀ-
 δριανουπόλεως, οἱ δύο ἱερεῖς καὶ δύο δημογεροντες ἐσφά-
 γησαν, ὄχι ἀπὸ συμμορίαν λητῶν, ἀλλ' ἀπὸ ὑπαλλήλων
 τῆς ἐξουσίας. Τοῦτο περιμένομε ἀνυπομένως νὰ βεβαιω-
 θῶμεν ἐπομένως.

(Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.)